

DINGSDAG 25 MEI.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dingsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden. —

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 25 centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

De verwachte koning.

Hoe zal — vraagt men, niet alleen hier ter stede, maar ook elders in ons land, ook in andere landen, — hoe zal de koning te Arnhem worden ontvangen?

Want Arnhem is geene gewone stad, is niet, gelijk menige andere, blootelijk de hoofdstad eener provincie, waar men medejuicht als er elders gejuicht, medevleit als er elders gevleid, medeschimpt als er elders geschimpt wordt. Arnhem oordeelt zelf, en is niet kwistig met zijnen lof, evenmin als het zich door wrevel wegslepen laat. Het brandt geen wierook voor zijne vorsten; maar werpt hen ook nimmer met slijk. Te Arnhem heeft de voorvaderlijke fierheid, het gevoel van eigenwaarde eene vaste gebouwd, waarop vrij en trotsch een vaandel wappert, door velen gehaat, door allen ontzien. Eene edele Vrijheid voert het, gestut door Waarheid en Regt, eene kroon in de hand, als konden zij slechts met eenen koning regeren, gelijk een koning slechts met haar regeren kan.

In zulk eene stad nu verwacht men den koning, en geen wonder dat er gevraagd wordt: hoe zal de koning te Arnhem worden ontvangen?

Als een verwachte koning, en als een koning van verwachting. Als een verwachte koning zal Z. M. worden ontvangen door burgerlijke en militaire overheden. De gouverneur der provincie, de provinciale kommandant zullen hem te gemoet gaan; de stedelijke regering zal voor eerepoorten en dinés zorgen; deputatiën van geconstitueerde lichamen zullen niet achterblijven. Zucht naar jonkheerlijkheid en ordeteekenen zal, bij eenige weinigen, ter bevrediging van haren dorst, het hare doen.

Als een koning van verwachting zal WILLEM II door de fiere, onafhankelijke burgerij worden ontvangen. Zonder uitbundig gejuil, zonder laf gevele, zonder dwaze verzen, zonder iets van dat alles wat vorsten bederft en hen volken doet verachten. *O homines ad servitutem paratos! o menschen tot slavernij bereid!* zal WILLEM II, met TIBERIUS' woorden, hier niet zeggen. Hier zal hij menschen vinden die ook onder eenen koning vrij kunnen zijn.

Als een koning van verwachting, als een koning van wien men veel verwacht, zal WILLEM II te Arnhem worden verwelkomd. Zijne ontvangst zal beantwoorden aan hetgeen hij tot nog toe deed. Gelijk zijne regering reeds menig goeds aanbragt, hier en daar eene verbetering invoerde, zal Z. M. ook menig blijk van vreugde ontwaren, hier en daar dankbetuiging oogsten.

Maar echte geestdrift, algemeene jubel zal den koning nog niet te beurt vallen. Want hoe menige lang gekoesterde wensch, hoe menige innig gevoelde behoefte bleef nog on vervuld!

Nog staat de man, die onder den vorigen koning de spil der regering was, in volle gunst. Als minister van staat, zit hij in den raad van ministers; als vice-president van den Raad van State, kan hij aldaar den ouden invloed oefenen.

Nog bevinden zich aan het hoofd der departe-

menten van buitenlandsche zaken en justitie dezelfde ministers, onder het bestuur het land de speelpop was van buitenlandschen wil, het vaderland der gebrekkigste wetten. Die raadslieden der vorige regering, waaraan men thans zoo veel verwijt, zijn nog steeds de raadslieden der nieuwe regering. De lang gekoesterde wensch naar hunne verwijdering, de innige behoefte aan betere, aan stelselmatige regering bleef on vervuld.

Buiten 's lands moeten nog dezelfde mannen, dezelfde vreemdelingen, als gezanten en consuls, onze belangen voorstaan. Hoe dit tot nog toe onder de leiding van onzen Hertog geschiedde, is bekend. Waarom men nu van dezelfde boomen heter vruchten zou verwachten, is het minder.

Voor de zaken der hervormde kerk is, ja, de heer VAN PALLANDT door de heer VAN ZUYLEN vervangen; eene bloote verwisseling van personen, waarbij niets gewonnen werd.

Het departement van binnenlandsche zal eerlang uit de handen des heeren DE KOCK in die des heeren SCHIMMELPENNING overgaan; of daarbij meer gewonnen zal worden, moet de toekomst nog leeren. Kon de heer SCHIMMELPENNING besluiten met de ministers der vorige regering te dienen, wat waarborg heeft men dan, wat reden van hoop dat hij hunnen geest niet deelen zal? De heer SCHIMMELPENNING was nooit bekend als een tegenstander van den Atlas, gelijk men zulks van den heer VAN RECHTEREN wist. Waarom mogt deze, de oud-gouverneur eener onder zijn bestuur ontloken provincie, een man die zeker niet minder ervaring heeft van binnenlandsche zaken dan de heer SCHIMMELPENNING, waarom mogt deze, de boezemvijand van den heer VAN DOORN, geen minister wezen? Of de graaf nu soms ergens gouverneur worde, of men hem soms een gezantschap geve, — dit is volstrekt geene vergoeding voor de constitutionele partij; het was haar niet te doen om den heer VAN RECHTEREN eenen hoogen post te bezorgen, maar om hem in dien post te zien waar juist bij voor het algemeen belang het nuttigst zou kunnen zijn. Men verlangde een gansch ander stelsel dan dat der vorige regering, waarvan de heer VAN DOORN het hoofd was; en daar de nieuwe koning dan niet scheen te kunnen besluiten den ouden raadsman te verwijderen, zoo verlangde men tegenover hem den graaf VAN RECHTEREN te zien, vertrouwend dat deze althans voor den heer VAN DOORN niet zou buigen, hopende dat hij hem een gansch ander stelsel tegen stellen en er hem onder verpletteren zou.

Wat gegronde hoop zal men vestigen op eene constitutionale regering, onder de heeren VAN DOORN, VERSTOLK, VAN MAANEN en VAN ZUYLEN, wiens ongelukkig debuut in de Kamer te kennen gaf wat men van hem te verwachten heeft?

Bij het leger zijn beëinigen ingevoerd; bejaarde, doch gansch niet overjaarde generaals — wij noemen slechts den heer MEIJER — zijn gepensionneerd; maar in het civiele vindt men nog steeds dezelfde mannen; ziekelijke en doove gouverneurs. Het heir van ambtenaren heeft schier geene vermindering ondergaan: kostbare en nuttelooze inrigtingen blijven voortdurend aanwezig.

De belastingen nemen toe. De begroeting, die, volgens de grondwet, een jaar vooruit moet worden voorgelegd, is het nog niet; ofschoon het eerstvolgend budget met januari in werking moet komen. Veel, ja, werd er beloofd, doch zeer weinig nog is er geschied. Men verwacht, en niet zonder reden, nog veel van den koning; men ontvange hem dus ook als koning van verwachting. Arnhem zij voor den koning, wat de koning is voor het land.

Buitenlandsche berichten.

RUSLAND en POLEN.

St. Petersburg, 13 mei. De keizerlijke familie neemt den 17^{den} dezer, voor verscheidene weken, de reis naar Moskou aan. De hier aanwezige prins van Hessen, alsmede de erfgroothertog van Sakse-Weimar, vergezellen haar derwaarts. Voor hun vertrek zal hier nog eene groote revue op het Marsveld, gelijk gewoone ieder voorjaar plaats heeft, gehouden worden.

(Pr. St. Z.)

— De graaf Rossi, Sardijnisch gezant aan ons hof, vertrekt in den loop des zomers, eenigen tijd, met verlof; men vrees dat hij niet zal terug keeren, zoodat onze muzikale wereld voor immer het genot zou moeten ontberen, van de stem der gravin (*Henriette Contas*) te hooren. — Vreemde dagbladen hebben reeds gemeld hoe zeer het hier aan geld ontbreekt, en dat de staat eene leening te Amsterdam voorheeft. In het vorige jaar heeft men het deficit reeds pogen te dekken door uitgifte van handelsbankpapier en schatkistpapier. Van dit jaar af aan, moeten de goldvoortbrengers in het Uralsche en de Siberische bergwerkers eene veel hoogere belasting betalen. De bouw der Izaakskerk, der Hermitage, en onderscheidene andere keizerlijke gebouwen is voorerst geschorst.

(Bresl. Zeit.)

ITALIE.

Rome, 10 mei. Dezen middag reed de graaf de Carreira in groote statie naar het Vatikaan, waar hij in eene plegtige audientie aan Z. H. den paus zijne geloofsbrieven als gezant der koningin van Portugal bij den heiligen stoel, overhandigde. In de Portugesche nationale kerk zal tot viering der erkenning van de bestaande regering in Portugal door het hoofd der kerk een *Te Deum* gezongen worden.

(Allg. Zeit.)

Van de Italiaansche grens, 11 mei. Den 8sten dezer is de koning van Sardinië met den prins van Savoye, van zijne reis naar het eiland Sardinië, te Turijn teruggekeerd. Z. M. is zeer tevreden over zijne ontvangst in het eiland.

(Allg. Zeit.)

DUITSCHLAND.

Frankfort, 16 mei. De baron Salomon v. Rothschild werd reeds geregisterd uit Parijs alhier terug verwacht, doch is eerst heden aangekomen. Men vermoedt, dat voor zijn vertrek uit de Fransche hoofdstad de onderhandelingen betrekkelijk de nieuwe Fransche leening ten einde gebragt zijn. De heer v. Rothschild zal nu spoedig naar Weenen vertrekken; althans de onlangs verspreide geruchten nopens eene Oostenrijksche leening gegrond zijn, zulks is nog aan twijfel onderhevig.

(Pr. St. Z.)

ENGLAND.

Londen, 19 mei. Er is nog niets bekend van een door de ministers, ten gevolge van de gelede nederlaag in het Huis der Gemeenten, genomen besluit, om hun ontslag te verzoeken. Integendeel wordt bij voortdurend, en zelfs op eene meer stellige wijze dan te voren, beweerd, dat de ministers zich nog geenszins

genooft achten tot het nederleggen hunner betrekkingen, maar in ernst bedacht zijn op eene ontbinding van het parlement. De voorstanders van deze meening be-roepen zich op eenige zinsneden van de redevoering, waarmede de minister *Russell* de beraadslaging gesloten heeft, in welke hij te kennen geeft, dat, al mogt dan ook de onderhavige voordragt omtrent de suiker en de granen bij eene stemming afgekeurd worden, het ministerie echter bij herhaling doorslaande blijken heeft genoten van het vertrouwen der vergadering en van de groote menigte der ingezetenen, — en dat hij, indien de voordragt verworpen mogt worden, echter weldra gelegenheid zou hebben, om op dezelve, en bepaaldelijk op de verandering der koren-wetten, terug te komen.

Londen, 21 mei. In het Lagerhuis heeft gisteren avond de kanselier der schatkist aangekondigd, dat hij aanstaanden maandag zou voorstellen dat het Huis zich in commissie van wegen en middelen zou vormen, opdat hij alsdan tevens de voortzetting van den tegenwoordigen stand der suikeregten zou kunnen voorstellen. Lord *Darlington*, die eenigermate opgewekt scheen, maakte eenige bitse aanmerkingen op hetgeen hij de stijfhoofdige verkleefdheid der ministers aan hunne portefeuilles noemde, en vroeg toen wanneer hun voornemen was om de concept-korenwetten aan het parlement voor te dragen. Lord *John Russell* antwoordde dat dit zou zijn op vrijdag 4 juni, waarna het Huis spoedig tot aanstaanden maandag zijne werkzaamheden adjournerde.

Het Huis was reeds vroegtijdig opgevuld met nieuwsgierigen en in de tribunes werden zelfs onderscheidene pairs opgemerkt, om te vernemen hoedanig het besluit der ministers zoude zijn; dit was spoedig bekend, vermits de aankondiging van den kanselier, tot het vernieuwen der gewone jaarlijksche suikerbill, ten eenenmale bewees, dat de ministers voorgenomen hadden een beroep op het volk te doen.

Men gevoelt dat er vele openbare meetings zullen gehouden worden tot ondersteuning der regeringsvoorstellen, en werkelijk worden overal daartoe reeds toebe-reidselen gemaakt. Op sommige plaatsen is door de chartisten eene poging gedaan om dezelve te beletten, vermits deze eene algeheele intrekking der korenwetten, in de plaats van het voorgestelde recht, verlangen, maar kunne pogingen zijn bijna allerwege mislukt, omdat men hier vrij algemeen als de gehoorde werktuigen der Tories beschouwt.

FRANKRIJK.

Parijs, 20 mei. De heer *Gaudens* heeft, in eene der laatste vergaderingen van de Fransche academie van wetenschappen, onderscheidene afbeeldingen overlegd, door denzelfden door middel van de dagnerreotype verkregen, en wel met behulp eener bewerking, waardoor de platen niet langer dan gedurende eene halve seconde in de chambre obscure den indruk van het voorwerp behoeven te ontvangen.

— Een telegrafische depeche uit Algiers, dd. 13 mei, berigt het volgende:

Het expeditionaire korps is den 9den te Belida teruggekomen. Het heeft Medea en Miliana van nieuwen voorraad voorzien en verscheiden gevechten geleverd. Den 3den werd het nabij Miliana aangevallen door 9,000 man voetvolk en 10,000 ruiters. Dit kleine leger werd volmaakt geslagen en liet 400 doden op de plaats liggen. Den 4den werd de gansche vijandelijke kavallerie tot over de brug van Chelif el Kantara gedreyen. Op den 5den heeft onze ruitery op den linker oever 4000 kavalleristen, onder aanvoering van *Abd-el-Kader* zelve, geslagen; vier eskadrons zijner geregelde ruitery hebben een aanmerkelijk verlies geleden, zij hebben 184 man op het slagveld gelaten, terwijl 19 Arabieren gevangen zijn genomen. Deze overwinning heeft den volkstam van *Beny Zug* in onze magt geleverd. Ons verlies heeft bestaan in 140 gekwetsen en 18 sneuvelden.

Parijs, 21 mei. In de Kamer der gedeputeerden was heden het wetsontwerp over het handelstraktaat tusschen Frankrijk en de Nederlandsche regering aan de orde.

De heer *Wurtemberg* betuigde zijnen eerbied voor het koninklijke prerogatief, hetwelk in het belang zelfs van het land zop gewichtig is; maar de ministers zijn verantwoordelijk wegens het slechte gebruik dat zij er van maken. Het onderhavige traktaat nu berust op slechte grondslagen. Het is, volgens den spreker, slecht in theorie en praktijk; want het zal de Engelschen, de Zweden en alle overige Noordsche volken, maar niet Frankrijk, bevoordelen. Ten betooge daarvan gaf de spreker zijne vrees te kennen wegens het nadeel, hetwelk de invoer van Overzeesche voortbrengselen langs de ooste-

lijke grenzen aan onze scheepvaart zou toebrengen. De retoeren van onzen handel met Brazilië, de Spaansche koloniën en Haiti gaan nu reeds met moeite; hij vreesde dat de al te ruime aanvoer van Hollandsche koffij te Straatsburg en te Sierck die retoeren nog moeilijker zullen maken.

De heer *de Galbery* sprak voor het traktaat. Eenige localiteiten mogen deswege vrees koesteren, doch die bijzondere belangen moeten voor het algemeen belang verdwijnen. Thans zijn overigens alle gedeelten van het Fransche grondgebied solidair met elkander verbonden; wat aan het eene gedeelte voordeel aanbrengt, moet noodwendig gunstig op de andere gedeelten terugwerken. Eindelijk moeten de stelsels van uitsluiting en van verbod verlaten worden om den ruineren weg van handelsvrijheid te bewandelen. De regering heeft sedert eenigen tijd die behoefte aan vooruitgang gehuldigd; men moet dit erkennen en aanmoedigen. Het onderwerpelijke traktaat is een nieuwe stap naar dat doel. Buitendien bewijst niets dat de openstelling der Oostelijke grenzen, op den voet der Europeesche entrepôts, voor den Franschen zeehandel nadeelig zal wezen. In eindelijk wanneer men later mogt bevinden dat deze inwilliging, hoe goed en rechtvaardig ook in beginsel, eenige verwarring mogt te weeg brengen, is het traktaat slechts voor drie jaren verbindend en heeft de regering steeds tot hare beschikking de middelen om het kwaad te keer te gaan.

De minister van koophandel zeide, dat het de pligt der regering was, om zich met aller belangen, zoowel met die van den zeehandel als met die der nijverheid, onledig te houden. Dikwijls is het aanvankelijk moeilijk, die soms strijdige belangen overeen te brengen; maar men zij verzekerd van de waarheid van hetgeen reeds is aangevoerd, dat namelijk de bloei van den een ook den bloei van den ander te weeg brengt. Dat dus elk denkbeeld van vijandige mededinging verdwijne. De minister kondigde aan, dat hij al de belangen, welke bij het traktaat betrokken zijn, onderzoeken zal en hij hoopte te bewijzen, dat men de bezwaren overdreven en daartegen de voordeelen te gering geschat heeft.

BELGIE.

Brussel, 21 mei. Eene circulaire van den bisschop van Namen protesteert tegen het voornemen, hetwelk men aan de geestelijkheid toeschrijft, alsof zij de kerkelijke tienden weder wenst in te voeren. Hij verklaart hoe dit vermoeden ontstaan kan, omdat de paragrafen van het catechismus van Namen in eene onlangs verschenen uitgave overgenomen zijn juist zoo als zij in 1796 bekend waren. Hij noodigt mitsdien de pastoors van zijn bisdom uit om van den kansel te verkondigen, dat de Belgische bisschoppen nimmer het voornemen hebben gehad om de tienden weder in te voeren.

— Alhier worden reeds allerlei toebereidselen gemaakt voor de verkiezingen, die in de aanstaande maand zullen plaats hebben. Men gelooft vrij algemeen dat zij tamelijk gunstig voor het ministerie zullen uitvallen.

Binnenlandsche berigten.

Haarlem, 23 mei. Heden morgen ten 6 ure is Z. K. H. de prins *de Joinville*, benevens hoogstdezelfs gevolg, vergezeld van den heer staatsraad gouverneur van Noord-Holland, alhier aangekomen. Onmiddellijk na hoogstdezelfs aankomst heeft de prins zich naar het museum van schilderijen op het Paviljoen begeven, en hetzelfde met de meeste belangstelling bezigtigd. Na vervolgens zich nog eenigen tijd in den Hout opgehouden te hebben, is Z. K. H. omstreeks 8 ure van hier vertrokken, om zijne reis verder naar Amsterdam voort te zetten.

Amsterdam, 23 mei. Heden morgen omstreeks 9 ure is Z. K. H. de prins *de Joinville* met gevolg in onze hoofdstad aangekomen; Z. K. H. heeft zijnen intrek in het hôtel de Doelen genomen.

's Gravenhage, 21 mei. De afdeelingen van de Tweede Kamer hebben heden onderzocht het nadere voorstel van wet, betrekkelijk de onteigening ten algemeenen nutte. Vele leden hebben gemeend, dat dit ontwerp in vele opzichten groote verbeteringen bevatte. — Morgen zal het onderzoek over dit ontwerp worden voortgezet, en naar men verwacht, ten einde loopen. De beraadslagingen over deze belangrijke voordragt van wet worden in de volgende week te gemeet gezien.

De Eerste Kamer heeft heden hare werkzaamheden hervat en van de Tweede Kamer ontvangen de vier ontwerpen van wet, die laatstelijk door dezelve zijn aangenomen, als: 1°. dat, betreffende de regterlijke organisatie der provinciën Zuid-Holland en Noord-Holland; 2°. dat, nopens de regterlijke organisatie van het hertogdom Limburg; 3°. dat, tot regeling van eenige punten, de dienst der justitie betreffende; en 4°. dat,

tot opheffing van den exceptionelen regtstoestand van het hertogdom Limburg. Deze voordragten zijn ter overweging aan de afdeelingen verzonden.

's Gravenhage, 22 mei. Z. M. de koning heeft heden, in een plegtig gehoor, Mgr. *Capaccini* ontvange-n, die de eer gehad heeft, als buitengewoon gezant van den heiligen stoel, aan Z. M. zijne geloofsbrieven te overhandigen.

— Men verneemt dat Z. M. dezor dagen, mr. *A. W. Huydekoper*, lid van de Tweede Kamer, op het daartoe door denzelfden gedane verzoek, eervol heeft ontslagen uit zijne betrekking van regter in de arrondissements-regtbank te Amsterdam.

— Door den agent van het domein te 's Gravenhage is ter kennis der belanghebbenden gebracht, dat alle domaniale erfpachten, renten, cijnsen, tijnsen, uitgangen, legschatten, en alle andere dergelijke jaarlijksche praestatiën, welke in geld bepaald zijnde, in geld betaald, of in natura verschuldigd zijnde, in natura geleverd of naar marktprijzen gekweten worden, eerlang in openbare veiling zullen worden gebracht; doch ten einde de debiteuren in de gelegenheid te stellen, om dezelve, vóór het tijdstip der veiling af te kopen, het hun is toegestaan, om zich, alle dagen, uitgezonderd zondags, bij hem aan te melden, om dien afkoop te doen; dat de prijs van den afkoop is bepaald op 20 maal het jaarlijksche bedrag met een tiende verhooging, voor alle erfpachten, renten, uitgangen en andere praestatiën, door ingeschreven hypotheek, in het bezwaarde goed gevestigd; en op 15 maal het jaarlijksche bedrag met een tiende verhooging, voor alle andere erfpachten, renten, uitgangen, en voor de cijnsen, tijnsen, legschatten en andere diergelijke praestatiën. — Dat de betaling van den afkoop-prijs moet geschieden bij derde gedeelten, als: Het eerste derde gedeelte, binnen 8 dagen, na de oproeping van den agent van het domein, ten gevolge van de verklaring van afkoop ten kantore van den agent te doen; — als waaneer voor de zekerheid der betaling, ten zijnen genoegen, twee borgen zullen moeten worden gesteld, die de verklaring mede zullen moeten onderteekenen. — Het andere derde uiterlijk een jaar, en het laatste derde uiterlijk twee jaren na de onderteekening dier verklaring. — Dat de betaling moet plaats hebben bij den agent van den algemeenen rijkskassier, wiens kwitantie bij den agent van het domein moet worden overgebracht. — Dat de betaling kan geschieden, naar verkiezing, in geld of in domein-lorenten uit de negotiatie van 100 millioen, in zoover het bedrag van het te betalene toelaat dezelve in domein-lorenten te doen; dat ook twee derden, en de drie derden, in eens kunnen worden betaald; — terwijl van de twee derden van den afkoopsprijs, indien dezelve niet met het eerste derde binnen de hiervoor vermelde 8 dagen, voldaan worden, een intrest van 2½ pCt. 's jaars moet worden betaald, van den dag der verklaring van afkoop tot op dien der aanbeting van het geheel. — En eindelijk dat binnen veertien dagen, na de onderteekening der verklaring van afkoop, aan hem betaald moet worden vijf cents van iederen gulden, van het bedrag van den afkoopsprijs, als onraadpenningen tot goedmaking van alle kosten.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van 22 mei.

In de zitting van heden zijn ingekomen drie adressen, als: 1°. van een medicinaar doctor uit Heusden, die bedenkingen voordragt tegen de voorgedragene wet op het personeel; 2°. van het gemeentebestuur van Zaandijk, over hetzelfde ontwerp; en 3°. van den heer *Ph. A. L. Roegen van Floss*, die beschouwingen omtrent den laster aanbiedt. — Verzending aan de commissie.

Hierna is beraadslaagd over de voordragt, houdende nadere bepalingen over de consignatie van effecten aan toonder, welke aan minderjarigen of aan onder curatele gestelde personen toebehooren.

De heer *Gouverneur* had gaarne gezien, dat ook de geldelijke consignatiën bij eene wet wierden geregeld. Hij vindt dat daartoe groote behoefte bestaat, vermits er nu hieromtrent onzekerheid heerscht, vooral sedert de afschaffing van het amortisatie-syndicaat. Het rijk is, wel is waar, in deszelfs regten en verplichtingen opgetreden, maar het blijft voor het minst hoogst twijfelachtig of de schatkist ook als eene consignatie-kas kan en moet worden beschouwd.

De Heeren *Buma*, van *Panhuys* en *Tromp* bestrijden de voordragt. Zij meenen, dat daarbij niet voldoende voor de minderjarigen is gezorgd; dat eene consignatie-kas voor effecten aan toonder alleen niet voldoet aan de voorschriften der nieuwe wetgeving, enz.

De heer van *Panhuys* is van oordeel, dat men te omzigt

liger met het vervaardigen van wetten moet zijn omdat men tot dusverre nog niet zeer gelukkig met opzigt tot de daarstelling van duidelijke, bondige wetten is geweest.

Z. Exc. de minister van financiën wil op het beginsel dezer voordragt niet terugkomen, maar neemt de vraag op of de voordragt de belangen der voogden en minderjarigen met die van het algemeen vereenigt. In de nieuwe redactie heeft de regering toegegeven aan den algemeenen wensch dat de onkosten ten deze ten laste van de minderjarigen zouden komen. De regering heeft hieraan toegegeven, niet uit weifeling maar uit zucht om het gemeen overleg te bevorderen. Zijne Excellentie doet voorts opmerken het groot verschil, dat er bestaat tusschen eene consignatie-kas van gelden en eene bewaarplaats van effecten. Eene consignatie-kas is voldoende. Hoe meer men die kassen vermenigvuldigt, hoe meer men kwade praktijken in de hand werkt.

Overigens gelooft Z. Exc. niet, dat van de consignatie zulk een ruim gebruik zal gemaakt worden. Immers legt artikel 450 van het burgerlijk wetboek den voogden en curators de verplichting op, om, indien zich onder de goederen van den minderjarige certificaten van de materiële schuld bevinden, de overschrijving daarvan op het grootboek, ten name van den minderjarige, te bewerkstelligen. Er blijven alzoo over de effecten aan toonder en de effecten aan toonder van vreemde mogendheden. Wat de eersten betreft, hun getal is zeer gering; en wat de laatsten aangaat, dezelve zijn geenszins zoo zeer verspreid, dat men daarvan groote bijdragen kan verwachten. Z. Exc. gelooft dan ook, dat eene enkele bewaarplaats in iedere hoofdplaats van het gewest in den regel genoegzaam is; de mogelijkheid is echter gelaten om er ook in elk arrondissement eene te vestigen.

Na nog eenige beschouwingen over dit onderwerp, komt Z. Exc. tot de slotsom, dat, voor het oogenblik, geene verplichting bestaat om de regeling der geldelijke consignatiën voor te stellen. Z. Exc. verklaart dat de wet van 23 nivose XIIIe jaar, omtrent dit onderwerp, nog bestaat, en nooit is ingetrokken; dat, bij de opheffing van het amortisatie-syndicaat, de verplichtingen, welke dier instelling waren opgelegd, en alle daarmede voortvloeiende regten, op de regering zijn overgegaan; dat die verplichtingen van het amortisatie-syndicaat alzoo nog bestaan. Later zal zich intusschen misschien de mogelijkheid van de regeling der geldelijke consignatiën opdoen. Bij de daarstelling van eene amortisatie-kas, die Z. Exc. hoopt dat eenmaal zal worden opgericht en veel zal kunnen amortiseren, zal daartoe de gunstige gelegenheid bestaan.

Zijne Exc. de minister van justitie zegt mede, dat de wet van nivose nog bestaat en van kracht is, als bevattende drieërlei soorten van consignatiën. Uit hetgeen bij de daarstelling van de nieuwe Nederlandsche wetgeving is geschied, ontleent Z. Exc. de gevolgtrekking, dat het stelsel van stilzwijgende en geregelde verbanden niet moet voortgezet worden. Men heeft nu, om te gemoet te komen aan den drukkenden last, die op de schoulers der voogden rust, ten gevolge van artikel 391 van het burgerlijke wetboek, de mogelijkheid willen openlaten, om de effecten, aan minderjarigen toebehoorende, in een openbaar depot in bewaring te geven. Geheel in het belang der voogden wordt deze bepaling voorgesteld. Zij kunnen er echter al of niet gebruik van maken. Er heeft hier te lande steeds een sterk vooroordeel bestaan tegen alle inmenging van het hooger gezag in alle zaken van voogdij en administratiën van minderjarigen. Dit moet bij de beoordeeling van deze voordragt niet uit het oog worden verloren. Zijne Exc. gelooft dezelve althans de naamgeving waardig.

Met 48 tegen 7 stemmen wordt de voordragt werkelijk aangenomen. Tegen hebben gestemd de heeren Rama, Binkes, van Akkraken, Modderman, Tromp, van Hoorn van Burgh en Dijkmeester.

Hierna is de vergadering gescheiden.

Zwolle, 20 mei. Men verneemt dat Z. M. de koning verbedelijk in de volgende maand de provinciën Overijssel en Vriesland zal bezoeken. Ook hier ter stede worden toebereidselen gemaakt tot de meest luisterrijke ontvangst van hoogstdezelfen. Bereids is eene eerewacht te paard georganiseerd, welke zal worden aangevoerd door den heer Mr. W. G. Hovy, ridder van de militaire Willemsorde, agent van 's rijks domein. (Overijs. Ct.)

Kampen, 22 mei. Naar men verneemt, doet onze letterkunde, te Amsterdam, sedert eenigen tijd reuzenschreden. Een beroemd letterkundige heeft dezer dagen eene *Legende* zamengesteld, terwijl een niet minder beroemd hoogleeraar, geheel doortrokken van den fijnen geest en zuiveren smaak der classieke oudheid, dit met eene *A—Saga* heeft beantwoord. Ten einde onhandige navolgers te weren, wil men dat door de beide heeren op a

octrooi als *Koninklijke-Nederlandsche-Geoctroijeerde-Gebreveteerde-Patent-letterkunstenaars* zal worden verzoekt. Als bewijs der vorderingen, in dit belangrijk vak alreeds gemaakt, verhaalt men dat de bedoelde letterkundige zich thans met het opstellen van een roman, uit enkel vocalen bestaande, bezig houdt, welk stuk spoedig door eene *Verhandeling* van den hoogleeraar, uit niets dan medeklinkers zamengesteld, zal worden gevolgd, tot ontwerp hebbende de *verplichting der regering tot bevordering van nieuw ontdekte kunsten*. Men vermoedt dat weldra eene commissie uit het instituut zich zal onledig houden met overwegingen omtrent het zedelijk nut en de verdere toepassing dezer belangrijke ontdekking. (Kamp. Cour.)

Arnhem, 23 mei. De gedeputeerde staten van Gelderland hebben gisteren den heer Ramaer, Med. Doct. te Rotterdam, tot geneesheer aan het krankzinnigen-gesticht te Zutphen benoemd.

Mengelwerk.

Nederlandsch Oostindië.

(Ingezonden.)

Volgens de jongste particuliere berichten van Batavia, was aldaar s'konings beschikking, ten gunste van den heer en mr. P. MERKUS, die den 9den januari jl., als vice-president van den raad van Indië, in het bestuur dier gewesten was opgetreden, met ongemeene vreugde vernomen geworden, en scheen men zich te vleijen, dat het aan Zijne Majesteit mogt kunnen behagen dien verdienstelijken staatsdienaar, bij nadere beschikking, in die waardigheid te bevestigen. — Bij meer dan gewone bekwaamheid en eene ondervinding van 25 jaren, gedurende welken tijd de heer MERKUS de volgende gewichtige betrekkingen heeft bekleed, als: procureur-generaal bij het hoog gerechtshof, algemeene secretaris; gouverneur der Molakische eilanden; president van het hoog gerechtshof; en, gedurende ruim 10 jaren, die van raad van Indië, vereenigd bij uitgebreide kennis van alle plaatselijke aangelegenheden, en van het personeel dier besittingen evenzeer als van dezelve bevolking, met opzigt tot wetten, zeden en gebruiken, zoodat men het er voor houden mag, dat die keus door goede uitkomsten kan gebillikt worden, en van belangrijken invloed zou zijn op den bloei dier rijke gewesten, welke wij, te regt, als eene schoone parel aan de kroon van Nederland mogen aanmerken. Een iegelijk, toch, zal erkennen, dat onze materiële welvaart afhangt van de keus des persoons, die aldaar aan het hoofd van het bestuur wordt geplaatst, en dat het bevorderen onzer duurzame belangen, in uitbreiding van landbouw en nijverheid dier kolonie, alleen gelegen is in grondige zaakkennis en welberaamde maatregelen, ter bereiking van dat gewichtige doel; waardoor, sedert eenige jaren, de rijke vruchten, zoo mildelijk in onze schatkist (hadden kunnen) vloeijen en aan handel en scheepvaart, die rijke bronnen aan ons volksbestaan, eene nimmer gekende ontwikkeling is medegedeeld. — Men mag niet ontveinzen, dat, het thans in Indië heerschend denkbeeld, dat namelijk den genoemden ambtenaar, het vooruitzicht om tot gouverneur-generaal op te klimmen, gesloten is, geenzins bemoeidigt, en deze meening zou voorzeker gebillikt worden, ingeval de zoo algemeen gekoesterde wensch, tot aanzien van den heer MERKUS, werd te leugensgesteld.

Mannen, gelijk VAN DEN BOSCH en BAUD, die zooveel gewichtige diensten aan den staat hebben bewezen, en wier goede trouw en bedoelingen boven allen twijfel verheven zijn, vellen in dezen een beslissend oordeel, en veilig durf ik vertrouwen, dat mijne medegedeelde opmerkingen door hen eene ernstige overweging waardig gekeurd zullen worden.

Een vriend des Vaderlands.

Het Brandoffer.

EENE EPISODE UIT DEN SPAANSCHEN OORLOG.

(Slot van no. 97.)

Binnen de twee uur zat de onvermoeide MARIANO weder in den zadel en had den terugweg naar het bivak aangenomen; onder weg nam hij den adjudant en den ordonnans weder mede. Het was middernacht: de lucht, die bij zonnen-ondergang helder en vol sterren geweest was, vertoonde zich thans met wolken bedekt, zoodat het, vooral in de nabijheid der bergen, volkomen duister werd. De pastoor scheen echter door deze omstandigheid niet in verlegenheid gebragt te worden, maar leidde zijn paard door de verwardste en moeilijkste paden even zoo gemakkelijk, alsof het helder dag en de weg goed geweest ware. Toen hij in het bivak aangekomen was en zich overtuigd had, dat alles in

orde en de wachten op hunne hoede waren, wendde hij den kop zijns paards zuidwaarts, en nadat hij daarop een vrij effen pad bereikt had, liet hij zijn paard draven en kwam alzoo spoedig in de nabijheid van den grooten weg, die van Burgos naar Madrid leidt en aan welken Aranda del Duero gelegen is. Hier hield hij halt, stieg af en luisterde opmerkzaam; eenige minuten lang echter verbrak geen geluid de stilte van den nacht. Hij had reeds de hand op de manen van het paard gelegd, om weder op te stijgen, toen het regelmatige, eentoonige geruisch, door den marsch eener afdeeling troepen veroorzaakt, hoorbaar werd. De pastoor sprong in den zadel en verschool zich met zijne beide gezellen achter een digte hegge, welke een deel van den straatweg omzoomde. Het geraas werd sterker en terstond daarop verloodden zich, uit de richting van Aranda komende, nagenoeg twintig ruiters, welke kleine zwarte schapka's en lange lanzen hen als Polen van de Fransche keizerlijke garde kenbaar maakten. Op hen volgden, na een korte tusschenpoozing, nog omtrent twee honderd ruiters en een bataljon infanterie, hetwelk insgelijks uit Polen bestond, van welke natie zich een groot aantal bij de Fransche legers in Spanja bevond. »Wie zijn deze?» vroeg MARIANO, toen hij de eerste ruiters bemerkte; en toen het hem, terwijl zij nader kwamen, mogelijk werd de troepen te onderkennen, beefde zijne stem van helschen last bij de tot zijnen adjudant gerigte woorden: »het zijn Franschen.» Hij liet de gansche kolonne voorttrekken

lette nauwkeurig op het getal der troepen, gaf toen zijn paard de sporen en galoppeerde op de schuur aan. De groote weg, welken de Franschen in de noordelijke richting volgden, liep langs de oostzijde van het dorp, in hetwelk wij den lezer het eerst met MARIANO hebben bekend gemaakt, en ten westen waarvan de zijweg lag, op welken de Spanjaarden naar hun bivak waren gekomen. De zijweg liep op het bovengenoemde heideveld uit, aan welks uiterste einde het bosch van pijnboomen stond, terwijl de schuur en de velden, in welke MARIANO's troepen post gevat hadden, meer zuidwaarts lagen. Hieruit blijkt, dat MARIANO na eenen korten rid dwars over het veld zijne troepen bereikte, terwijl de Franschen bijna een uur tijds noodig hadden, om op den omweg, dien zij gingen, hetzelfde punt te bereiken. Alvorens zij het dorp bereikten was de pastoor weder bij de schuur aangekomen en riep een man tot zich, die, in landelijke kleding en in eene grove wollen deken gehuld, op den drempel van het gebouw lag »JULIAAN!» — »Mijnheer!» antwoordde de boer en sprong op. MARIANO fluisterde hem eenige woorden in het oor en daarop vertrok de man in den grootsten spoed.

Zoodra de Franschen in het dorp aankwamen, waar zij MARIANO dachten te vinden, was hunne eerste zorg, schildwachten om het klein getal huizen uit te zetten en eene algemeene hufzoeking naar den voornamen gevangene, dien zij hoopten meester te worden, te bevelen. Terwijl dit geschiedde, werden de alcalde en eenige andere inwoners voor den bevelhebber der expeditie gebragt; maar op alle vragen welke hun betrekkelijk MARIANO gedaan werden, waar zij hem het laatst gezien hadden en waar hij wel kon zijn, antwoordde zij op eene wijze, dat daardoor de nasporingen weinig bevorderd werden. Zij verklaarden, dat hun de verblijfplaats van den pastoor geheel onbekend was en dat hij zich in geen maanden in de nabijheid vertoond had. De beloften en aanbiedingen van belooning beantwoordden zij met verzekeringen hunner onkunde; bedreigingen en slagen met overzettelijk zwijgen. De Fransche overste, die zeker gedacht had, MARIANO op zijn bed in het dorp gevangen te nemen en hem in triomf naar Aranda te voeren, bevond zich in groote verlegenheid en wendde zich tot eenige naast hem staande officieren, om met hen te raadplegen. Om hen heen stonden soldaten met fakkels in de hand, welke sikkereid licht de zwarte rij der op de plaza geschaarde kavallerie slechts even deed bemerken, terwijl zich midden onder de infanterie-soldaten de alcalde en vier andere boeren bevonden, die hunne breed gerande vilt-hoeden in de hand hielden en wier gebukte houding, bloote halzen en door de zon verbrande gezigten opvallend met de stijve militaire houding, de bleeke gezigten en de trotsche snorbearden hunner wachters contrasteerden.

»Laat die lieden doodschieten» zeide de bevelhebber tot een der onderofficieren. Woinige seconden daarna waren hun de handen gebonden en het bevel tot uitvoering was gereed. Het lag echter niet in het plan van den Franschen officier, zijne bedreiging te doen uitvoeren, hij wilde de gevangenen maar benaauwd maken, om hen tot grootere ontdekkingen te bewegen. Twijfelachtig moet het schijnen, in hoe ver hem dit zou gelukt zijn; want terstond trad een jong man voor, die, tot hertoe onbemerkt achter de soldaten geslaan had. »Wanneer Uwe Excellentie gebragt wordt, heb ik in het Spaansch, »dat deze lieden gevangen worden, dan zal ik u naar den pastoor MARIANO brengen. Ik ken de pachtgoeve, waaraan hij den nacht wij doorbrengen; en langs den weg, dien ik u wijzen zal, kunt gij die in een uur tijds bereiken.

»Wie zijt gij, en waarom hebt gij niet eerder gesproken?» vroeg de overste.
»Dat ik niet eerder gesproken heb,» was het antwoord, »geschiedde, omdat ik geen lust had, een mes of een bajonet in mijne zijde of een half dozijn kogels in mijn

hoofd te voelen; want dit is zeker mijn loon van de aanbagers des pastoors, zoodra zij hooren, dat ik hunnen generaal verraden heb. Toen ik evenwel zag, dat hij het ernstig voornemen hadt, mijn vader dood te schieten, wyl hij u niet zeggen wilde, wat hem niet bekend is, zoo besloot ik mijn leven te wagen om het zijne te redden."

De door den boer als zijn vader aangeduide man, staarde den spreker aan, en scheen iets te willen zeggen; maar het jonge mensch gaf hem een bijna onmerkbaar teeken en hij zweeg. Deze wonk was echter aan het scherpiend oog des Franschen bevelhebbers niet ontgaan.

"Hoor, vriend" zeide hij tot hem, "uwe tong is veel te rap en uwe spraakzaamheid haast even verdacht als de achterhoudendheid van dien gerimpelden oude, met welken ik u heb zien telegraferen. Ik wil intusschen deze menschen vrijlaten, want ik kan ze weder vinden, zoodra ik ze noodig heb. Wat u aangaat, zoo zijn dit mijne voorwaarden: vijftig oncen pond in uwen zak op het oogenblik dat ik den sluipenden vos, MÉRINO, in mijne magt heb; ééne ons lood in uwe hersenpan, als gij mij bedriegt of op den dwaalweg leidt."

"Ik neem die voorwaarden aan, overste," zeide de boer onverschrokken; "maar het is tijd, dat gij op weg gaat, want de slagvaardige priester is geen slaper en wij mogten anders het nest warm vinden en den vogel ontvlogen."

De troepen stelden zich terstond in beweging; de gida werd van een paard voorzien en tusschen den overste en eenen anderen officier geplaatst. Na dat men den zijweg doorgetrokken was, werd er eene gesloten kolonne geformeerd, die zich met rasschen en vasten tred over de heide naar het bosch in beweging stelde. De Fransche bevelhebber vernieuwde van tijd tot tijd zijne beloften van belooning en zijne bedreiging van eenen schielijken dood, al naar dat zijn gids het eene of het andere verdienen zou; deze antwoordde slechts, dat hij geene zorg had en dat Zijne Excellentie met den uitslag van den togt te vreden zou zijn. De nacht was zoo donker, dat men geen voorwerp op vijftien of twintig schreden afstands onderscheiden kon. De spits der kolonne was bijna zoo ver nog van het bosch af, toen eene sterke stem in het Fransch haar met de woorden aanriep: "Qui vive?" "La France," antwoordde de overste en sloeg de hand aan zijne pistolen. "Vuur" kommandeerde daarop in het Spaansch dezelfde stem, welke eerst gehoord was. Op dit woord volgde de vereenigde kral van vijfhonderd geweren, welks echo langs de bergen in het rond weerkaatste en eindelijk in de verte verdween. De beide eerste rijen der Fransche infanterie bleven bijna tot op den laatsten man op de plaats. Te gelijker tijd hield een escadron cavallerie op den linker vluugel der Franschen in en de gausche kolonne geraakte daardoor in de grootste verwarring. Eene door de Spanjaarden tot nog toe verborgen gehouden fakkel werd eensklaps opgeheven en honderd andere aan dezelve aangestoken. Bij derzelver licht zag men MÉRINO's geheele strijdmagt, den kleinen geofferden hoop omsingelende, die, reeds geneel verslagen door het bataljonsvuur en de daarop volgende charge der huzaren, zich niet in staat bevond den kamp tegen de vijanden uit te houden. Zij, die tegenstand beproefden, en onder hen de overste, die door het eerste salvo gewond echter niet gedood was, werden terstond afgemaakt. De overigen, bijna zeventhonderd man, gaven zich krijgsgevangen, en werden, nadat men hun de wapens en der cavallerie de paarden afgenomen had, naar het corral (de schuur) gevoerd, waar men hen, onder elkander vermengd, als eene kudde schapen ter slagbank, indreef, en welks ingang terstond, op MÉRINO's bevel, met takken en boomstammen, welke de Spanjaarden er tot dat einde naar toe sleepten, gebarricadeerd werd. Het helse doel van deze handeling openbaarde zich spoedig. Een groote hoop brandhout, dat de boeren naast de schuur opgestapeld hadden, was, op des pastoors bevel, rondom dezelve verdeeld geworden. Daarop wierp men boomtakken en stroo, dat in groote menigte tot gebruik voor de paarden was aangevoerd. Fakkels werden toen op vijftig verschillende punten aangelegd en in een oogenblik stond de schuur in brand!

Hierop volgde het verschrikkelijkste tooneel dat misschien ooit beleefd of beschreven is. De zeventhonderd ongelukkige Polen, en Franschen, die, zoo al geen genade, toch niet dezen vreeslijken dood verwacht hadden, hieven eenen wanhopenden kreet aan, toen zij hunnen verschrikkelijken toestand bemerkten. — toen zij zagen hoe de vlammen in de lucht opstegen en hoorden hoe de vuren plauken, waaruit het gebouw opgetrokken was, rondom hen kraakten en scheurden. Zij deden wanhopende pogingen uit hunne brandende gevangenis te ontkomen; maar zelfs als het hun, door het verwoestend element geholpen, gelukte eene bres te maken, vonden zij aan alle kanten eene borstwering van vlammen, en nevens dezelve de bloote zwaarden en bajonetten der guerrillas, door welke degenen, die er verschooid en zwart van de vlammen, wilden uitbreken, weder in den vuuroven teruggestooten werden. Gelukkig zij, die door het scherpe ijzer getroffen werden en daardoor eenen dood vonden, spoediger en minder pijnlijk dan de hun anders toegedachte.

Na weinig minuten stortte het dak in, en het drooge heidekruid, hetwelk in groote menigte op den grond opgehoopt lag, geraakte in brand. De gloed was zoo sterk, dat de Spanjaarden tot op eenigen afstand van het brandend gebouw moesten terugtrekken. De balken en planken, waaruit de schuur gebouwd was, werden door het daartegen aan liggende brandhout naar binnen gedrukt. De vlammen namen schrikkelijker de overhand en bereikten die ongelukkige offers, welke zich in het midden der schuur open gedroegen hadden, om hun ontwijfelbaar lot zoo lang mogelijk te ontgaan. Op

hunner in doodsangst geniten kreet om genade, antwoordden hunne beulen door den uitroep: "Dood aan de Polen! Denkt aan Ocagna!" (1)

Eindelijk gaf MÉRINO, hetzij door medelijden bewegen of om zijnen aftogt te bespoedigen, uit vrees voor het narukken van eene sterkere Fransche afdeeling tot opzoeking der vermiste kameraden, bevel, op de overlevenden een pelotonsvuur te maken. Elk schot bereikte zijn doel onder de massa zwarte gestalten, die zich in de vuurzee heen en weder kromden. Na een of twee hartverscheurende uitroepen der doodsangst en een doordringend geschreeuw, steeg eene schitterende vlammen-pyramide ten hemel op, en alles was voorbij!

De dag brak aan, toen MÉRINO, aan de spits zijner troepen, de schouwplaats van dit bloedige treurspel verliet. Toen hij de plaats voorbijkwam, waar de Franschen de volle laag uit het bosch ontvangen hadden, stiet zijn paard bijna op het lijk van eenen boer, die door een pistoolschot, van zeer nabij toegebracht, gedood was. De kogel was hem door het hoofd gegaan en zijn gekruld donker haar, even als zijn bonte halsdoek, welken hij om het hoofd gewonden had, waren door het kruid geschroefd.

"Arme JULIAAS! zeide de pastoor, gij zijt wel te beklagen!" Hij was zijn beste en sluwste spion geweest. De Fransche overste had zijn woord gehouden.

(1) Na den slag van Ocagna, waarin de Spanjaarden geslagen werden, ontving eene hoofdzakelijk uit Polen bestaande Fransche afdeeling, bevel, het groote getal gevangenen, volgens opgave 30,000 man bedragende, naar Burgos te escorteren. Onderweg werd bijna de helft derzelve in koelen bloede vermoord en de rest ontkwam hetzelfde lot slechts hierdoor, dat het aan de bewaring eener divisie Franschen werd overgegeven.

Advertentien.

Op heden beviel voorspoedig van eene DOCHTER **A. GEESTSEMA**. Echtgenoot van **A. W. VERMEER**, Geneesheer. den 22sten Mei 1841.

Heden beviel door Gods goedheid zeer voorspoedig van eene DOCHTER, **MARGARETHA REDDINGIUS**, geliefde Huisvrouw van **VELP**. den 20sten Mei 1841. **C. L. VAN WOELDEREN**.

† † † Op Dingsdag den 1sten Junij 1841, des middags ten 12 ure, ten huize van **ALBERT BUS**, aan het Westervoortsche veer, zal, in-bijzijn van den Ingenieur van den Waterstaat **M. H. CONRAD** en ten overstaan van den te **Arnhem** residenten Notaris **Mr. G. VAN ECK** in het openbaar worden **AANBESTEED**:

HET OPBOUWEN EENER R. C. KERK TE WESTERVOORT, met de daartoe behoorende leverantie, volgens Bestek, hetwelk met de Teekeningen in tijds ter visie zal liggen ten huize der Aanbesteding, en verder in eenige der voornaamste naburige Logementen en Koffijhuizen.

Gedurende acht dagen voor de aanbesteding zal op de plaats aanwijzing kunnen verkregen worden bij het Kerk-bestuur aldaar, terwijl nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofd-Ingenieur **FERRAND** en den Ingenieur **CONRAD** te **Arnhem**.

† † † Tot narij van de belanghebbenden strekt, dat de **KAMER VAN OPPERTOES ZIGT DER NOTARISSSEN** in het Arrondissement **Arnhem**, voor het loopende dienstjaar, is tezamen gesteld, als volgt:

Mr. H. B. VAN DAALRE	President.
G. PLIESTER	Syndic.
Mr. G. VAN ECK	Rapporteur.
L. H. N. BOSCH VAN ROSENTHAL	Thesaurier.
J. C. FISCHER	Gewone Leden.
D. DE KRUIFF	
Mr. J. NIJHOFF	Secretaris.

Terwijl de 4 gewone vergaderingen, voor dat dienstjaar, zijn vastgesteld, op Vrijdag den 2^{den} Junij, en Dingsdag den 5^{den} October 1841, en Zaturdagen den 8sten Januarij en den 2^{den} April 1842. Allen des voormiddags ten 11 uur, op een der bovenvertrekken van het **Paleis van Justitie**, te **Arnhem**.

Ter Ordontantie van de Kamer, **J. NIJHOFF**, Secretaris.

Het **HEERENHUIS**, **PAKHUIS**, **HOUTLOOTS** en **TUIN**, nabij de St. Eusebiuspoort te **Arnhem**, in vorige Conranten breeder omschreven, zijn bij den inzet verhoogd, als volgt:

Heerenhuis en Tuin, tot	f 9,850.
Pakhuis en Open Plaats tot	» 2,900.
Houtloots en Kalkknien	» 1,890.
Drie perceelen in massa tot	» 14,635.
De Boktoren tot	» 170.

De toeslag derzelve is bepaald op Vrijdag den 28sten Mei 1841, des avonds ten 7 ure in het Logement de Kroon, te **Arnhem**; terwijl in-middels nadere inlichtingen gevraagd en hooren gesteld kunnen worden ten Kantore van **Mr. W. H. TAAIJ**, Notaris te **Arnhem**.

Men is voornemens, om, ten overstaan van den Notaris **Mr. J. B. NIJHOFF**, residentende te **Arnhem**, op Donderdagen den 15^{den} en 29sten Julij 1841, bij inzet en toeslag, telkens des avonds ten 6 uur, in het **Zwijnschoofd**, te **Arnhem**, publiek aan de meestbiedenden, te verkoopen:

Een **HEERENHUIS** en **ERVE**, in de Walburgsteeg te **Arnhem**, Wijk F N°. 226, en een daarnaast gelegen **HUIS**. — Voorts eene **VOUWEN-ZITPLAATS** in de Grootte Kerk, te **Arnhem**, in het middenpand, de 11de bank, de 8ste plaats. — Verder het **LANDGOED GROOT** en **KLEIN PLATTENBURG**, benevens eene **WEIDE**, de **Doodkamp**, en een stuk **BOUWLAND** met eene streep **AKKERMAALSBOSCH**; — de **BOUWHOEVE de Lange Schuur**, en eene **WEIDE het Elserlag**. Alles gelegen in de Gemeente van **Arnhem**; het **Bouwland**, voor een groot gedeelte, aan en langs den Straatweg op **Velp**, tegenover het Landgoed **Klarenbeek**, en, om dezelfde liggings, bijzonder geschikt tot het **AANLEGGEN VAN BREE BUITENPLAATS**. — Al de Landerijen te zamen ter grootte van ongeveer 20 Bunders.

De veiling zal plaats hebben in perceelen en massa's, zijnde alles breeder bij biljetten beschreven; terwijl nadere informatien omtrent de verkoopvoorwaarden en inzage der kaart, te verkrijgen zijn ten Kantore van de Notarissen **Mr. J. B. NIJHOFF** en **W. H. TAAIJ**, beide te **Arnhem**.

VOORLOOPIG BERIGT.

Men is voornemens, op nader te bepalen tijd en plaats, (denkelijk in het laatst der maand Augustus e. k.) in het openbaar te veilen:

Het aanzienlijk, uitgestrekt en net onderhouden **LANDGOED**, **WARNSBORN**, met daartoe behoorende rentgevende **BOERDERIJEN** en **PLANTAADJEN**;

Eenen hecht gebouwd **STEENEN KOEPPEL**, waaruit een heerlijk vergezigt over het omliggende Landschap, met annexe **BOERENWONING** en daarbij behoorende aan elkander gelegene **BEPOTINGEN** van **OPGAANDE BOOMEN** en **HAKHOUT**, bekend onder de benaming van **den Heijenoord**;

Eindelijk; ruim 78 Bunders aan elkander gelegen **UITERWAARDS-WEIDELAND** en **BOUWLAND**, met **BOERENWONING**, de **Vles** genaamd.

De beide eerste percelen gelegen onder **Arnhem**, en het derde perceel op de **Pleij**, onder **Huissen**, in de Provincie **Gelderland**.

LOGEMENT T OUDE KROMHOUT TE BRUMMEN.

De ondergeteekende heeft bij deze de eer, het Publiek te verwittigen, dat op den 30sten en 31sten Mei, zijnde den **eersten** en **tweeden Pinksterdag**, ten zijnen huize, in eenen daartoe geschiktten Tuin of eene groote Zaal **MUZIEK** zal gegeven worden, en, gedurende de maanden **Junij**, **Julij** en **Augustus** zulks Dingsdags van half een tot drie uur zal plaats vinden; gelijk mede Donderdags middags van ten vier ure tot des avonds, met **BAL**, en voorts alle **Zon- en Feestdagen**.

Ten 2½ uur **OPEN TAFEL**. **M. J. SEIJLDEBS**.

RIJN EN IJSEL- STOOMBOT-MAATSCHAPPIJ

Dienstregeling voor de maanden **April**, **Mei**, **Junij**, **Julij**, **Augustus** & **September 1841**.

Van **Amsterdam** naar **Kampen**, behalve Dingsdags, dagelijks des morgens ten 6 ure.

Van **Kampen** naar **Amsterdam**, behalve Dingsdags, dagelijks des namiddags ten 3 ure.

Van **Amsterdam** naar **Arnhem** en **Keulen**, Maandags, Donderdags en Zaturdags des morgens ten 6 ure.

Van **Kampen** naar **Arnhem** en **Keulen**, Maandags, Donderdags en Zaturdags des morgens omstreeks 12 uur.

Van **Arnhem** naar **Keulen**, Zondags, Dingsdags en Vrijdags des morgens ten 6 ure.

Van **Keulen** naar **Arnhem** en **Amsterdam**, Dingsdags, Donderdags en Zaturdags des morgens ten 6 ure.

Van **Arnhem** naar **Kampen** en **Amsterdam**, Zondags, Woensdags en Vrijdags des morgens ten 5 ure.

In correspondentie met diligence-diensten van **Kampen** over **Zwolle** naar **Groningen**, **Almelo**, **Oldenzaal**, **Benheim**, **Enschede** & **Munster**, en van **Amsterdam** over **Haarlem**, 's **Hage** en **Delft** naar **Rotterdam**, breeder omschreven bij affichen.

Nadere informatien aan de Kantoren van Heeren Agenten der Maatschappij en aan de Kantoren der corresponderende diligence-ondernemingen.

Te **Arnhem**, bij **C. A. THIELE** Boekdrukker.